

Sygn. akt V KK 675/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 stycznia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Michał Laskowski (przewodniczący)

SSN Jerzy Grubba (sprawozdawca)

SSN Marek Pietruszyński

Protokolant Katarzyna Wępa

w sprawie **P. G., s. W. i B.,**

ur. [...] 1991r. w G.

o wydanie wyroku łącznego

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w trybie art. 535§5 k.p.k.

na posiedzeniu w dniu 20 stycznia 2022r.

kasacji Prokuratora Generalnego

wniesionej na korzyść skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego w W.

z dnia 10 grudnia 2019r., sygn. akt IV Ka [...], utrzymującego w mocy wyrok łączny

Sądu Rejonowego w W. z dnia 11 marca 2019r. w sprawie V K [...]

**uchyla wyrok Sądu Okręgowego w W. w zaskarżonej części
i utrzymany nim w mocy wyrok Sądu Rejonowego w W. w części
dotyczącej rozstrzygnięć o połączeniu kar grzywnien zawartych
w pkt IV oraz V i w tym zakresie, na podstawie art. 537§2 k.p.k.
w zw. z art. 572 k.p.k., postępowanie umarza**

UZASADNIENIE

P. G. wniósł o wydanie wyroku łącznego, którym połączone zostałyby jego skazania.

Sąd Rejonowy w W. w sprawie V K [...] objął swoimi rozważaniami 13 spraw, po czym w wyroku łącznym z dnia 11 marca 2019r. w pkt I uznał, że 9 spośród tych spraw nie spełnia warunków do połączenia i postępowanie w tym zakresie umorzył. W pkt II i III połączył kary pozbawienia wolności wymierzone w czterech pozostałych sprawach. Natomiast w pkt IV i V tego wyroku dokonał połączenia grzywien, w tym wymierzonej w sprawie Sądu Rejonowego w W. z dnia 3 listopada 2017r. o sygn. akt V K [X.] i orzekł nową karę łączną grzywny.

Orzeczenie to zaskarżone zostało apelacją skazanego, w której podniesiono tylko jeden zarzut – błędu w ustaleniach faktycznych polegającego na przyjęciu, że wyrok w sprawie Sądu Rejonowego w W. z dnia 3 listopada 2017r. o sygn. akt V K [X.] dotyczy tego skazanego.

Sąd Okręgowy w W. wyrokiem z dnia 10 grudnia 2019r., sygn. akt IV Ka [...], utrzymał w mocy zaskarżone orzeczenie.

Kasację od tego wyroku na korzyść skazanego, w zakresie utrzymującym w mocy rozstrzygnięcia zawarte w pkt IV i V orzeczenia Sądu Rejonowego dotyczące kary łącznej grzywny, wniósł Prokurator Generalny, zarzucając:

- rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa karnego procesowego, tj. art. 433§1 i §2 k.p.k., polegające na tym, iż dokonując kontroli odwoławczej zaskarżonego apelacją skazanego P. G. orzeczenia Sądu Rejonowego w W., Sąd Okręgowy zaniechał zbadania sprawy w granicach zaskarżenia, nie rozważając należycie podniesionej w środku odwoławczym argumentacji skazanego, wskazującej na objęcie wydanym wobec niego przez Sąd I instancji wyrokiem łącznym, nie dotyczącego go prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego w W. z dnia 3 listopada 2017r. (sygn. akt V K [X.]), skazującego za czyn z art. 288§1 k.k. na karę grzywny, w wyniku czego doszło do utrzymania w mocy orzeczenia Sądu I instancji dotkniętego w pkt IV dot. łącznej kary grzywny rażącą obrazą art. 410 k.p.k. w zw. z art. 574 k.p.k. i w konsekwencji art. 85§1 k.k., albowiem skutek pominięcia przez Sąd Rejonowy w W. wynikających z akt sprawy i mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia okoliczności dotyczących

orzeczenia zapadłego w sprawie tego Sądu o sygn. V K [X.], podstawą orzeczenia kary łącznej grzywny wobec P. G. stał się wyrok dotyczący innego skazanego o tym samym nazwisku.

Podnosząc powyższe skarżący wniósł o uchylenie wyroku Sądu Okręgowego w W. w zaskarżonym zakresie oraz utrzymanych nim w mocy rozstrzygnięć zawartych w pkt IV i V części dyspozytywnej wyroku Sądu I instancji i umorzenie postępowania w przedmiocie orzeczenia łącznej kary grzywny.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja jest oczywiście zasadna w stopniu wymaganym przez art. 535§5 k.p.k.

Rzeczywiście w niniejszej sprawie zaistniała sytuacja opisana w kasacji. Bezsprzecznie połączona w pkt IV wyroku Sądu Rejonowego kara grzywny orzeczona wyrokiem Sądu Rejonowego w W. z dnia 3 listopada 2017r. o sygn. akt V K [X.] nie dotyczy P. G., s. W. i B. zd. W., ur. [...] 1991r. w G. (k.152), lecz innego skazanego, choć o tym samym imieniu i nazwisku – P. G., s. S. i I., ur. [...] 1978r. w N. (*vide* akta sprawy V K [X.], wyrok k. 347).

W oczywisty sposób nie było zatem podstaw do wydania w tym zakresie wyroku łącznego skoro łączone skazania dotyczyły różnych osób.

W pełni zasadny był tu zarzut podniesiony przez skarżącego w kasacji. Natomiast uchybienie, którego dopuścił się Sąd Odwoławczy, określić należy jako więcej niż rażące. Wszak w bardzo zwięzłej apelacji P. G. podniósł tylko jeden zarzut wprost określony jako polegający na objęciu węzłem kary łącznej grzywny z wyroku, który nie zapadł co do jego osoby. Wobec oczywistej zasadności tego zarzutu kontrola instancyjna w tym zakresie była zatem nie tylko niestaranna, ale wręcz iluzoryczna, wprost – żadna.

Postawiony przez skarżącego zarzut rażącej obrazy art. 433§1 i §2 k.p.k. jest zatem oczywiście zasadny.

W konsekwencji powyższego należało uchylić wyrok Sądu Okręgowego w W. w zaskarżonej części, a także uchylić utrzymany nim w mocy wyrok Sądu Rejonowego w W. w części dotyczącej rozstrzygnięć o połączeniu kar grzywien (pkt IV oraz V).

Mając zaś na uwadze, że konsekwencją omówionej sytuacji jest stwierdzenie, że łączonymi wyrokami wobec skazanego wymierzono tylko jedną grzywnę, w tym zakresie, na podstawie art. 537§2 k.p.k. w zw. z art. 572 k.p.k., postępowanie o orzeczenie kary łącznej grzywny należało umorzyć.

Kierując się przedstawionymi względami, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.